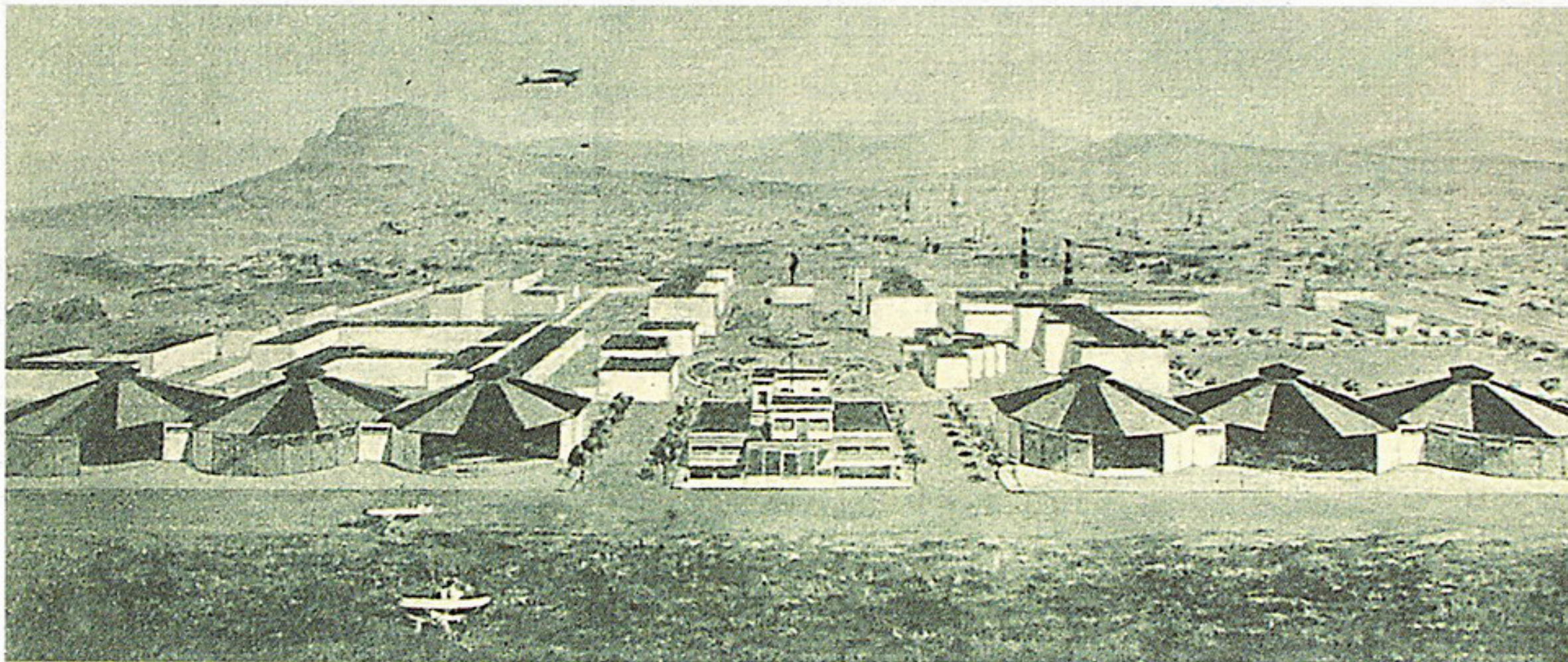

Història de l'actual aeròdrom

La inauguració oficial va fer-se durant la Festa Major de l'any 1934

Fou la tarda del dissabte 4 d'abril de l'any 1925 quan va ser oficialitzat el primer aeròdrom de Sabadell en terrenys de Ca N'Oriac. Un biplà Aviatik procedent del Prat de Llobregat hi va aterrar pilotat per Josep Canudes i Busquets, acompanyat del nostre conciutadà, pioner de l'aviació sabadellenca, en Ferran Llaçer i Carreras, iniciant-se així l'aviació de la nostra ciutat. Anteriorment, a l'any 1923, Canudes ja havia efectuat aterratges en aquest lloc a fi de preparar un festival aeri que no es va arribar a dur a terme.

No va ser, però, fins el dia 14 de juliol de l'any 1933 que es va iniciar la singladura oficial de l'actual Aeroport de Sabadell, amb la signatura de l'escriptura del préstec d'un milió de pessetes amortitzable en vint anys, que la Caixa d'Estalvis de Sabadell concedí a l'Ajuntament de la nostra ciutat a fi que adquirís els terrenys de les finques de Can Torras del Pla, Can Miró del Pla i Mas Daviu (anomenat popularment Can Diviu), més un cert nombre d'altres parcel·les veïnes d'aquestes tres heretats, que totes elles formaven al gran pla que es trobava entre la recta de la via dels ferrocarrils del Nord, que s'estén de Barberà del Vallès fins a la primera corba de la

MUNDO GRÁFICO

Panoràmica general en tres dimensions del projecte militar de l'aeròdrom. D'un article de José Gaya publicat el 1933

personats amb l'autorització del Departament de Finances de la Generalitat de Catalunya, i el director de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, senyor Emili Sallarès i Casanovas.

En l'escriptura consten com a testimonis legals de l'acte de la signatura, en Miquel Carreras i Costajussà, junt amb Andreu Segura Camacho, com a veïns idonis, diu el text.

La consecució d'aquesta obra, idea dels membres de la directiva de l'Aero Club de Sabadell i del Vallès, presidit per Antoni Campmajó i Pujolà, fundat el setembre del 1931, nom el qual fins el desembre del 1932 el va precedir el de Club Aviació Sabadell, va iniciar la seva gestació el gener del 1932; les autoritats consistorials s'interessaren immediatament pel projecte, doncs, tal com el futur ha demostrat, es tractava d'una empresa d'extraordinària transcendència per la ciutat, tot i que algun membre del mateix Consistori no acabava de veure prou clara l'execució d'aquella temerària idea.

Cessió a l'Exèrcit

A fi de pal·liar els costos del projecte, l'Aero Club va suggerir al Consistori que el futur aeròdrom podria ser cedit a l'Exèrcit, que en aquelles dates es trobava cercant un lloc a Catalunya on instal·lar al que devia haver estat la Base Aèria de l'Ebre, sent l'administració espanyola, doncs, qui es faria càrrec de l'enorme cost econòmic que comportarien les instal·lacions que un projecte aeronàutic d'aquella envergadura requeria.

L'Exèrcit acceptà l'oferta i immediatament els seus enginyers, amb Miguel Ramírez de Cartagena al front, es varen posar a elaborar l'avantprojecte de les instal·lacions del que hauria d'haver estat aquell aeròdrom militar de Sabadell.

Des l'Ajuntament, un pro hom, de nom Jaume Ninet i Vallhonrat, llavors tinent d'alcalde, va fer com seva la idea i es va posar a treballar al costat de la junta directiva de l'Aero Club.

Amb la seva gestió va aconseguir que l'Ajuntament endegués i conclogués tots els passos que administrativament requeria el projecte del Camp d'Aviació, així com igualment va promoure que les autoritats del govern de Madrid adients al projecte s'hi interessessin, també el secretari de l'Ajuntament, senyor Josep Altura i Pujada, recolzava les gestions per l'èxit de la idea de cara a Madrid.

Patronat

El senyor Ninet va ser un esperit vital que junt amb el que l'Aero Club representava, van fer possible la definitiva consecució del projecte. El senyor Ninet, però, malauradament en la data de la signatura del préstec havia deixat la seva representació a l'Ajuntament.

El Consistori va crear un patronat pro Aeròdrom de Sabadell constituït per diferents personatges il·lustres pertanyents a institucions senyeres de la ciutat, inclosos el president de l'aeroclub senyor Campmajó i el senyor Ninet, patronat que supervisaria el bon funcionament i dreta execució de les gestions que s'havien de dur a terme.

Una vegada signada l'escriptura del préstec el juliol del 1933, l'Aero Club, eufòric, junt amb tota la família d'aficionats a l'aviació, i d'acord amb el Consistori, i també pel sentiment general d'entusiasme a favor d'aquest projecte que es respirava a la nostra ciutat, desitjant veure com més aviat millor l'aeròdrom en actiu, feren Pasqua a bans de Rams, i precipitadament "inauguraren" el nou Camp d'Aviació. Aprofitant les diades de la Festa Major del

mes d'agost, els dies 6 i 7 (dissabte i diumenge) organitzaren una festa aèria que va ser corresposta per un grup de 8 avions militars i 5 avionetes civils, que aterraren al pla del Mas Daviu, arribades des dels dos aeròdroms del Prat, l'Aeronaval Militar, utilitzat també com aeroport internacional del Prat, i l'aeròdrom "Canudas".

Entre acrobàcies de part dels biplans militars Nieuport 52 i els De Havilland, i les avionetes privades que efectuaren vols de turisme, "inauguraren solemnement" l'inexistent nou camp d'aviació de Sabadell. L'expropiació dels terrenys es produí els primers mesos de l'any següent, el de 1934.

Segons documentació resumida trobada a l'Arxiu Històric de Sabadell, pogueren ser 19 els propietaris dels terrenys afectats, que en règim d'expropiació indemnitzada traspasaren a l'Ajuntament unes 27 parcel·les, representant un total aproximat de 76 hectàrees.

Inauguració oficial

Acabades les expropiacions i l'anivellació dels terrenys, i havent arribat els permisos oficials d'obertura del tràfic aeri del nou aeròdrom, sí que efectivament va poder ser inaugurat oficialment el nostre Camp d'Aviació, amb una gran festa d'aeronàutica que se celebrà durant la festa major els primers dies d'agost d'aquell any de 1934, de nou amb aparells militars de l'Aeronaval i avionetes privades i de les d'escoles de l'aviació civil de Barcelona.

Des aquella fita, l'Aero Club de Sabadell i del Vallès va desenvolupar important activitat, tant amb la seva primera avioneta Potez de dues places, de construcció francesa, estrenada el dia de Reis de l'any 1935, com amb els concursos de planadors i les volades que les avionetes

procedents del Prat feien més que sovintejant tot visitant el nostre Camp d'Aviació.

Escola de pilots

L'activitat es va incrementar amb l'escola de pilots que a Sabadell va organitzar l'Escola d'Aviació de Barcelona amb el professor Josep Maria Carreras Dexeus al capdavant (Carreras, més tard s'emmaridaria amb la que va ser la primera pilot catalana Mari Pepa Colomer).

També va atraure multitud de gent la presència del bimo-

Jaume Ninet va fer possible la definitiva consecució del projecte

via d'arribada a Sabadell, i que per l'altre costat limitava amb el marge que per accident orogràfic el separava dels terrenys de Sant Pau de Riu Sec.

La parcel·la de la Torra Gorina, que es troba situada a l'entrada de l'Aeroport de Sabadell, no va formar part del contingent de terres destinat a l'aeròdrom, que pel seu davant, mirant l'aeròdrom, limitava amb l'heretat del Mas Daviu.

Més enllà de la Torra Gorina, mirant vers La Mola, limitant amb el mateix marge orogràfic ja descrit, els terrenys de l'aeròdrom feien veïnatge amb el terme municipal de Sant Quirze de Terrassa, avui del Vallès.

Esctura del préstec

Foren presents a la signatura de l'escriptura del préstec, acte legalment representat pel notari i advocat Ramon Herran i Torriente, l'alcalde senyor Salvador Ribé i Garcia acompanyat de regidor síndic de l'Ajuntament, senyor Emili Tintó i Farrés, ambdós

El Consistori va crear el Patronat pro Aeròdrom de Sabadell

tor biplà De Havilland Dragon DH 84 de vuit places, que pilotat per Guillem Xuclà, i en ocasions també pel propi Josep Maria Carreras, bastants diumenges i diades com les de la Festa Major, venia a la nostra ciutat per fer els bateigs de l'aire a la concurrència aeronàutica sabadellenca, experiència que alguns aficionats experimentaren en reiterades ocasions.

Arribat el 18 de juliol del 1936, no cal dir que el somni aeronàutic dels sabadellencs va patir un aclaparament...

Curiosament, l'any 1910, i sobre aquests mateixos terrenys, l'Ajuntament, a petició dels dirigents de l'Asociación de Locomoción Aèrea de Barcelona, endegà un primer projecte d'aeròdrom amb totes les seves instal·lacions, empresa que malauradament no es va poder dur a terme. Hagués estat el primer en tot l'Estat espanyol.

PERE RIBALTA I PUIG

Aviador i estudiós de la història de l'aviació de Sabadell.